

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

29. Æternitas hominum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50597)

ctus in *Thronis* justitiæ tuæ in æternum!
 O Deus qui sedes super *Cherubim*, & solus lux eorum es, illósque te sapientes facis, benedictus sis ab eis & in eis in æternum! O Deus charitatis æternæ ignis, qui semper ardes & nunquam extingueris, cui frigidi sunt Seraphini ad amandum te, dignè te: accende & me, ut amem te totus, & ardeam te totus. Sisque benedictus in Seraphinis, & à me inter Seraphinos in æternum. Vide V. P. Gasparem Druzbecki Tom. 1. Exerc. 5. de Angelis.

CONSIDERATIO XXIX.

Æternitas Hominum.

Nolite timere eos, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere.

Matth. c. 10, 28.

25. Martii.

I. **C**onsidera & animam hominis esse immortalem, æternámque, & corpus, ubi in die judicii resuscitatum fuerit. Ac primò quidem anima est immortalis & æterna. Nam 1. animus hominis

234 *Domus eternitatis. Consideratio*
minis concipit, contemplatur, concu-
piscit cœlestia & immortalia; ergo est
cœlestis & immortalis. 2. Animus in hac
vita non habet satiem, nec centrum, in
quo quiescat: ergo illud habebit in alte-
ra vita: alioquin esset infelicior aliis
creaturis. 3. Omne quod est corruptibi-
le, aut corpus est aut accidens; hæc enim,
quia habent contraria, possunt cor-
rumpi: atqui anima hominis non est
corporea, nec accidens; ergo est incor-
ruptibilis. Secus est de animabus bruto-
rum: hæc enim à corpore per omnia pen-
dent, ideóque corporea & corruptibi-
les censendæ sunt.

II. Hanc immortalitatem & æterni-
tatem animæ, senserunt & per umbram
viderunt, Philosophi ethnici. Socrates,
Plato, Cato, Cyrus. Cicero L. 6. de Re-
pub. ait: *Sic habeto: omnibus, qui patriam
conservaverint, adjuvarint, auxerint, cer-
tum esse in cœlo ac definitum locum, ubi
ævo sempiterno fruantur.* Verùm clarè
eam probavit Christus contra Saddu-
cæos Matth. c. 23. 33. ex illo loco Exodi
c. 3. 6. *Ego sum Deus Abraham, Deus
Isaac,*

Isaac, & Deus Jacob. Id est: Ego sum Deus, quem hi olim coluerunt, & nunc quoque in limbo colunt, & pro salute posterorum orant. Unde infert Christus, *non est Deus mortuorum*, quem scilicet mortui colant, *sed viventium*. Vivunt ergo etiamnum hi tres Patriarchæ, apud Deum, qui animas eorum conservat.

III. Anima igitur humana, & spiritualis, rationalis, indivisibilis, adeoque incorruptibilis, immortalis & æterna? imago Dei: de qua Christus *animam autem non possunt occidere. l. c.* Nullus enim eam ignis potest consumere, nulla aqua suffocare, nullus transverberare gladius, nullus strangulare laqueus, nullum venenum conficere, nullus Tyrannorum, latronum, carnificumve, quacunque vi aut modo enecare. Nullus Angelorum, dæmonum, aut hominum in nihilum redigere. Sed aut in Domo æternitatis beatæ, aut in Domo æternitatis damnatæ æternùm vivet, instructa memoriâ, intellectu & voluntate.

Colloquium.

QUare ô homo! hanc animam, omni studio serua aeternæ vitæ; in cœlo obtinendæ; omnia si perdas (pecuniam, famam, vitam) animam seruare memento. Quæ semel amissâ, postea nullus eris. O damnam irreparabile in aeternum! Postea nullus eris, apud Deum, apud Angelos, & Sanctos, nullus apud Diabolos & inferos, sed ab omnibus derelictus contemptus & abjectus, quia Deum offendisti, dereliquisti, despexisti. *Qui autem contemnunt me, erunt ignobiles.* 1. Reg. c. 2. 30. & cum Henrico VIII. Angliæ Rege dicere poteris: *Omnia perdidimus;* quando quidem animâ aeternum perditâ, nihil ultrâ amittendum restat.

26. Martii.

I. **C**ONsidera deinde, quòd hæc anima immortalis & aeterna, sit quoque homini, unica tantum. Una Sulamitis, una regina, una sponsa, una columba, una margarita pretiosa, una dilecta, una amica, una oscula tibi speciali-

tæc

ter commissa : quæ semel cœlo inserta est æternùm salvata : Semel amissa , est æternùm damnata : quia in inferno nulla est redemptio. Omnia duplicia dedit nobis Deus, ait S. Chrysostomus , duos oculos, duas aures, duas manus ; ut si alterum horum lesum sit, altero indigentiam relevemus: animam vero unam nobis dedit, quam si perdidimus, quoniam vivemus? Pecuniarum qui amisit, aliam pro amissa potest afferre, similiter qui exes, qui servos, qui cetera hujusmodi amisit : animam vero si perdas , aliam pro ea dare nunquam poteris. Homil. 6. in Matth. 16. Unde Salvator monet : *Quam dabit homo commutationem pro anima sua?* Matth. c. 16.

II. Ex hoc autem , quod anima sit æterna , ac unica sequitur quod sit valde pretiosa. Omni auro, geminis, thesauris longe pretiosior. Est enim magno pretio redempta, scilicet pretioso JESU Sanguine. *Empti estis pretio magno.* 1. Corinth. c. 6. 20. *Si pro una tantùm anima, totum quod in mundo est appendas, aurum, argentum, margaritas, prædia, possessiones, palatia, urbes, ipsùmque mundum, nihil*

238 *Domus eternitatis. Consideratio
in eius comparatione dedisti.* ait S. Lau-
rent. Justin. ser. in f. S. Thom. Unde
optimè Salvator quærit: *Quid prodest ho-
mini si totum mundum lucretur, anima ve-
ro sua detrimentum patiatur?* Matth. c.
16. *Lucretur enim omnes omnium Re-
gum, opes, honores, voluptates, quid pro-
dest?* Inter lucrum temporale, & dam-
num æternum, quænam comparatio.

III. Vides & colligis ex dictis, quâ so-
licitudine anima sit custodienda. *Pretio-
sa vestis, timidiùs custoditur, majori solici-
tudine possidetur, grandi curâ, magna qua-
sunt, custodiuntur,* ait S. Cyprianus. L. de
mort. Habes cistulam decem aureorum
millibus refertam, quàm providus es,
ne amittas? habes captam annulis aureis,
gemmis, adamantibus, cimeliis plenam;
quàm cautus es, ne perdas? Habes scri-
nium repletum literis originalibus om-
nium bonorum tuorum, centenis aureo-
rum millibus æstimatorum, quàm stu-
diosè ab incendio præservas? Et quid
cuncta hæc, ad animam tuam, æternam,
unam, pretiosam? Nil nisi quisquilæ,
bullæ & puerorum crepandia.

Collo-

Colloquium.

Custodi igitur, ô Christiane! animam tuam æternam, animam unam, animam pretiosam, in vitam æternam. *Custos anima servat vitam suam.* Prov. c. 16. 17. Et quidquid lucreris, quidquid amittas, serva & salva animam tuam. *Unius enim anima perditio, tantam habet jacturam, ut nulla ratio possit æstimare.* S. Chrylost. Hom. 3. in acta. Invigila huic thesauro inæstimabili, quem portas publicè in via, inter latrones & prædones, in vase fictili & fragili, cave ne tibi eripiatur à Prædonibus tartareis. *Vitam curemus nostram, & neque circa pecunias studeamus, quæ pereunt; neque circa gloriam, quæ extinguitur; neque circa corpus, quod senescit; neque circa pulchritudinẽ, quæ marcescit. neque circa delicias, quæ defluunt; sed circa animam, omnem curam impendamus, & hanc omni curamus modo.* S. Chrylost. Hom. 8. ad pop.

27. Martii.

Perpende demum, etiam corpus hominis æternum esse: quamvis enim

L

in

240 : *Domus eternitatis. Consideratio*
in hac vita mortale sit, post universalem
tamen resurrectionem, evadet immorta-
le & æternum. *Seminatur, ait Apostolus,*
in corruptione, resurget in incorruptione.
I. Corinth. c. 15. Tunc enim illi mors ul-
trà non dominabitur; sed vivet in æter-
num, vel in perpetuis cœli deliciis; vel in
sempiternis orci tormentis. Atque ita,
unà cum sensibus & membris omnibus,
recipiet, vel præmium, vel pœnam, prout
meritum fuerit; nunquam terminandam.

II. Si enim corpus animæ suæ, tan-
quam parti nobiliori, morigerum, subje-
ctum atque obediens extiterit, ac prom-
ptum se exhibuerit, ad exercitium ope-
rum bonorum; ad observationem Dei
mandatorum; ad usum virtutum Chri-
stianarum; unà cum anima, cœli gaudiis
potietur dotibusque quaternis gloriosis
exornabitur. Quod si verò rationis fræ-
num excusserit, animæ rebellaverit, &
post concupiscentias suas ire voluerit,
unà cum anima infallibiliter ad supplicia
æterna amandabitur.

III. Infer ex his, quantus is stimulus
esse debeat, homini Christiano, & verâ
fide

fide imbuto, ut cum Apostolo, castiget corpus suum, & illud in servitutem redigat: ut mortificationem JESU semper in corpore suo circumferat; ut corpus suum exhibeat *Hostiam, viventem, sanctam ac Deo placentem*. Rom. c. 12. Ut si oculus, manus, pes scandalizet; eum eruat, aut abscindat. Matth. c. 5. Ut sicut exhibuit membra sua servire immunditiae & iniquitati, ad iniquitatem, ita nunc exhibeat ea servire justitiae in sanctificationem. Rom. 6. 19.

Colloquium.

O Corpus meum! hinc brevi vivens tempore; sed victurum aliquando in aeternitate: desiderasne frui caeli gaudiis, an cruciari orci poenis, idque sine fine? si prius; semper obtempera animae piis motibus, sequere impulsam, non carnis tuae, sed spiritus, exhibe te hostiam viventem, non te occidendo, sed desideria tua carnalia necando, & gulam, luxuriam, caeteraque vitia mortificando; & membra ac sensus velut instrumenta divinae gloriae adhibendo. Sic resurges spirituale, pulchrum, fulgidum, gloriosum:

242 *Domus aternitatis. Consideratio*
sum: sicut scriptum est: *Nam si commor-*
tui sumus, convivemus; si sustinebimus &
conregnabimus. 1. Corinth, c. 15. & 2.
Tim. 2. 11.

CONSIDERATIO XXX.

Auster & Aquilo aternitatis.

Si ceciderit lignum ad Austrum, aut ad A-
quilonem, in quocunque loco ceciderit,
ibi erit. Eccle. c. 11. 3.

28. *Martii.*

Primam partem de aternitate, clau-
dimus, similitudine hâc Ecclesia-
stæ, de arbore cadente & in loco perma-
nente, in quem lapsa est, quâ geminas æ-
ternitatis Domus distinctè proponit.
Quare perpende hominem esse similem
arbori: nam ex mente Platonis & Aristo-
telis, homo est arbor inversa; cujus caput
& capilli radices; corpus truncum, cutis
corticem, manus, pedesque ramos ad-
umbrant. Nec abludit Vates Regius, ho-
minem justum, ligno comparans, quod
plantatum est secus decursus aquarum.
Psal. 1. Quemadmodum verò arborum
natu-